

BŘEZEN 2019

1	pátek	7. týden v mezidobí	<i>první pátek</i>
2	sobota	7. týden v mezidobí	
3	neděle	8. neděle v mezidobí	
4	pondělí	8. týden v mezidobí (sv. Kazimír)	
5	úterý	8. týden v mezidobí	
6	středa	Popeleční středa	DEN POSTU
7	čtvrtek	dny po Popeleční středě (sv. Perpetua a sv. Felicita)	
8	pátek	dny po Popeleční středě (sv. Jan z Boha)	
9	sobota	dny po Popeleční středě (sv. Františka Římská)	
10	neděle	I. NEDĚLE POSTNÍ	
11	pondělí	1. postní týden	
12	úterý	1. postní týden	
13	středa	1. postní týden - výročí zvolení papeže Františka (2013)	
14	čtvrtek	1. postní týden	
15	pátek	1. postní týden	
16	sobota	1. postní týden	
17	neděle	II. NEDĚLE POSTNÍ	
18	pondělí	2. postní týden (sv. Cyril Jeruzalémský)	
19	úterý	SV. JOSEFA, SNOUBENCE PANNY MARIE	SLAVNOST
20	středa	2. postní týden	
21	čtvrtek	2. postní týden	
22	pátek	2. postní týden	
23	sobota	2. postní týden (sv. Turibius z Mongroveja)	
24	neděle	III. NEDĚLE POSTNÍ	
25	pondělí	ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ	SLAVNOST
26	úterý	3. postní týden	
27	středa	3. postní týden	
28	čtvrtek	3. postní týden	
29	pátek	3. postní týden	
30	sobota	3. postní týden	
31	neděle	IV. NEDĚLE POSTNÍ	

Poznámka: V rámci Malé liturgiky (viz str. 14) je pravidelně elektronicky rozeslán podrobný liturgický kalendář na každý měsíc.

Noví zájemci mohou zaslat svůj e-mail na adresu: jezek.ant@centrum.cz.

První strana obálky: Kristův kříž v přírodě - Itálie (Wikimedia commons).

Drazí farníci a milí čtenáři,

vstupujeme do období přípravy na největší svátky celého církevního roku, kterým je doba postní. Je to čas, který se může navenek jevit jako smutný a ponurý a možná bychom byli raději, kdyby uběhl jaksi rychleji. Od jeho začátku slyšíme výzvy k pokání a zaměření se na proměnu našeho života a doslova do písmene boje o naše posvěcení, což vyžaduje naše obrácení a tím i nápravu. To jsou skutečnosti našeho života, které zrovna neopěvujeme, ale spíše naopak, máme tendenci se jim vyhýbat, aby nám nekomplikovaly každodenní život, který je již tak plný starostí a různých překážek.

Avšak co je smyslem oněch výzev, které slyšíme na Popeleční středu při udělování popelce „Obraťte se a čiňte pokání“ nebo „Pamatuj člověče, že jsi prach a v prach se obrátíš“? Pokaždé se jedná o to samé: Uvědomit si před tváří Boží, co je smyslem mého života, nebo lépe řečeno Kdo je jeho smyslem a podle toho novým způsobem a s novým úsilím zaměřit svůj život na něho.

Jak jistě dobře víme, je to období spojené s umrtvováním a pokáním, které jsou konkrétním projevem našeho odpoutávání se od uspokojování pouze svých přirozených zájmů a potřeb a uvědomění si priority našeho křesťanského života, která spočívá na opravdové lásce k našemu Pánu a ochoty zříkat se všeho, co není v souladu s jeho vůlí. To má za následek i proměnu našeho osobního vztahu k těm, kteří jsou kolem nás a kteří tak mohou okoušet alespoň něco z toho, co nazýváme křesťanskou láskou. Umrtvování znamená zřít se a odepít si něco, co není špatné a ani hříšné, ale co mně dělá radost a zpřijemňuje život. Tímto způsobem se postupně učíme větší nezávislosti na věcech, které vlastnime nebo které si můžeme dovolit, ale které sami o sobě nejsou pro náš život zásadní a nerozhodují o naši spáse. Samozřejmě, že půst a odříkání nejsou samospasitelné, ale disponují nás k ochotě zřít se svého vlastního já ve prospěch plnění vůle Boží a nelpění na tom našem, které nás mnohdy zavádí k egoismu a sobectví, které jsou neslučitelné s křesťanskou odevzdaností a pravou svobodou. Jedině svobodné srdce může být otevřené pro Boží milost a vnímat jeho vedení a tím i chtít růst v lásce a pro lásku, kterou je On sám.

Proto je s umrtvováním neodmyslitelně spojená modlitba i další mnohé úkony zbožnosti, které rozvíjejí a rozmnožují účinky Boží milosti, která může přinášet plody na základě proměny naší přirozenosti. Modlitba je základem našeho života s Bohem, je to životodárný pramen, bez kterého nelze přežít a který když vyschne, tak duchovně umíráme. Modlitbou otvíráme své srdce pro slovo Boží, které pak může pronikat do našeho života a posilovat naši víru, naději a lásku. Právě tato doba kajícínosti a obrácení nám mnohem zřetelněji ukazuje, jak je naše činnost propojená s modlitbou a odevzdáním: „Činnost bez modlitby nestojí za nic. Modlitba nabývá ceny obětí. V první řadě modlitba, pak pokání, na třetím místě, teprve na třetím místě činnost“ píše sv. Josemaria Escriva ve své knize Cesta č. 81-82. Často se doslova honíme, abychom stačili věci, které považujeme za důležité a prospěšné a mnohdy opravdu důležité jsou. Myslíme si, že bez nich není možné se posunout dále a že je musíme udělat právě my, a to hned a na úkor všeho, třeba i modlitby. Avšak vzpomeňme na dvě známé ženy z evangelia Marii a Martu, a to co Pán říká Martě: „Marto, Marto! Děláš si starosti a znepokojuješ se pro mnoho věcí. Ano jen jedno je třeba. Marie si vybrala nejlepší úděl a ten jí nikdo nevezme“ (Lk 10, 38-42). Ano, často se znepokojujeme pro mnoho věcí, ale mnohdy stačí jen jedno. Zůstat u Pánových nohou a rozmlouvat s ním. Prostě dát mu více svého času, pozornosti a lásky a tzn. drobné odevzdání. Pán Ježíš nežádá někdy až teatrální gesta nebo nějaké jiné výjimečné zvláštnosti, ale tichou a opravdovou proměnu našeho srdce, ve kterém bude moci přebývat a být tam doma, protože o něj bude stát. Bude se tam cítit dobře, protože takové srdce bude toužit po jeho lásce a tím i po jeho přítomnosti.

Zkusme se nejenom zamyslet, ale i konkretizovat program, kterým se budeme snažit proměnit v této postní době naše srdce, aby nezůstalo lhostejné a netečné k oběti a utrpení, které pro nás Kristus podstoupil, ale stalo se opravdovým příbytkem lásky, která dává život věčný. **P.**

Vít

- ❑ **Sbírka na splátku farního úvěru:** neděle 3. března. (všechny kostely)
- ❑ **Udělování popelce – začátek doby postní:**
středa 6. března v 6:00 sv. Roch a v 18:00 sv. Prokop
- ❑ **Připomenutí zpovídání v době postní:**
pondělí, úterý, středa, čtvrtek a pátek – **od 17.25** před mší sv.
středa (sv. Roch): **od 6.35** po mši sv., sobota (sv. Prokop): **od 7.30** před mší sv.
- ❑ **Mše sv. v Tridentském ritu:** pondělí 11. března 18:00 u sv. Rocha
- ❑ **Slavnost sv. Josefa – doporučený svátek:**
úterý 19. března – mše sv. v **18:00 u sv. Anny**
- ❑ **Slavnost Zvěstování Páně - doporučený svátek**
pondělí 25. března – mše sv. v **18:00** u sv. Prokopa
- ❑ **Výstav Nejsvětější svátosti oltářní:**
čtvrtek 7. března po mši sv. do 20:00 – sv. Prokop, úterý 26. března v 17:30 - sv. Anna
- ❑ **Pobožnosti Křížové cesty:** pátek 8., 15., 22., 29. března v 17.15 v kostele sv. Prokopa
- ❑ **Zařazení katechumenů mezi čekatele křtu:** neděle 10. března v 9:30 v kostele sv. Prokopa
- ❑ **První, druhé a třetí skrutinium katechumenů:**
neděle 24. března. 31. března a 7. dubna v 9:30 v kostele sv. Prokopa
- ❑ **Postní duchovní obnova - sobota 16. března v 8.00** mše sv. u sv. Prokopa
Tři duchovní přednášky se budou konat ve Farním centru. Občerstvení je zajištěno. Duchovní obnovu povede P. Jean Phillip Huet, který svá teologická studia absolvoval na Paapežské universitě Sv. Kříže v Římě. Zájemci se mohou přihlásit **do 10. 3.** na webových stránkách farnosti anebo v sakristii kostela.
- ❑ **Setkání ministrantů:** neděle 17. března v 17:00 ve Farním centru
- ❑ **Úklid kostelů:** sobota 10. března po mši sv. v 8.00 - sv. Prokop

HUMANITÁRNÍ SBÍRKA JARO 2019

Milí farníci, přátelé, ještě před velikonočními svátky můžeme udělat radost dalším lidem, svým bližním. Pokud se přidáte k dárcům, kteří chtějí prospět někomu jinému, neznámému, rádi Vás uvítáme při **sbírce nepotřebných, ale stále dobrých funkčních věcí, které mohou dobře posloužit dalším lidem:**

v pátek 5. dubna 2019 od 13 do 18 hodin

v sobotu 6. dubna 2019 od 10 do 16 hodin

v bývalém skladu Diakonie Broumov **Prokopova ul. 216/4, Praha 3 - Žižkov, ve dvoře.**

Vybíráme oblečení všeho druhu, zábovní boty, domácí textil (záclony, utěrky, ručníky, deky, polštáře, spacáky), drobné funkční elektrospotřebiče (žehličky, varné konvice apod.). I funkční hračky udělají radost dětem z domova pro matky s dětmi.

Darované věci jsou určeny pro potřeby sociálně slabších lidí.

Kdo by pomohl při vybírání věcí, může se přihlásit u Libuše Janovské, tel. 736242333.

Za Farní charitu předem děkujeme.

Ing. Anna Velková, za Diakonii Broumov Marta Pešková

FARNÍ POUTNÍ ZÁJEZD DO CISTERCIÁTSKÉHO KLÁŠTERA HEILIGENKREUZ V RAKOUSKU

9. - 14. ZÁŘÍ 2019

Milí farníci a přátelé,
již v minulých letech bylo zvykem nabídnout pro farníky možnost společné dovolené na nějaké zajímavé místo. Proto bych vám chtěl tento rok nabídnout možnost návštěvy cisterciáckého kláštera Heiligenkreuz u Vídně, kde jsem 5 let studovat teologii. Tento klášter byl založen r. 1133 a od té doby v něm trvá nepetržitě mnišský život až dodnes. Zároveň bychom navštívili i mnohá další velice zajímavá duchovní místa jako poutní místo Mariazell, bývalý kartuziánský klášter Gaming, který leží v nádherné přírodě i méně známé místo Kleinmariazell. Též navštívíme hlavní město Rakouska Vídeň. A ještě další výlety a místa. Přesný program bude k dispozici 2 měsíce před odjezdem. Ubytování je ve dvou velkých pokojích pro 9 a 8 osob (palandy) a 3 dvoulůžkové pokoje s příplatkem.

Přenocování je zajištěno v klášteře Heiligenkreuz, odkud budeme podnikat výlety.

Přihlášení: Je nutné se přihlásit do 31. března 2019 u P. Víta Uhra anebo v sakristii kostela sv.

Prokopa. Při přihlášení bude třeba složit zálohu 1300,- Kč.

Cena: 1300,- Kč + 300,- € Dvoulůžkové pokoje: příplatek 45,- €

Odkaz na stránky cisterciáckého kláštera Heiligenkreuz:

<https://www.stift-heiligenkreuz.org/willkommen-information/was-ist-heiligenkreuz/>

Srdečně všechny zvu ke společnému prožití letních dnů. P. Vít Uher, farář.

Milí farníci,

v polovině února jsem vstoupil do posledního semestru studia. Studijní pobyt v Římě se mi pomalu, ale jistě krátí. Předně vám všem chci poděkovat za modlitby. Zkouškové období proběhlo dobře a probíraná látka byla velmi zajímavá. Zvláště však Pavlovské listy, ale také ekleziologie - nauka o Církvi od jejího počátku až po 2. Vatikánský koncil. Musím říct, že z toho, co jsme absolvovali, mě zaujal přístup profesora, který nás vyučoval bibliistiku. Nepotřeboval, abychom uměli všechno, taky při tom množství to není možné, ale abychom se naučili pracovat s textem a pochopili, za jakých podmínek ten který list Pavel píše. Jsem vděčný za tuto zkušenost. Momentálně se věnuji antropologické literatuře - tedy literatuře, která pojednává o člověku z různých aspektů. Zvláště mě zajímá vývoj myšlenky hodnoty lidské osobnosti v průběhu dějin, vznik a definování ras, biblické aspekty pojetí osoby. Rád využívám místních nabídek a navštěvuji knihovnu. Leden i únor jsou v Římě více plačtivé. Hodně prší a to azurové nebe, na které jsme zvyklí, je pokryto takovou zvláštní dekou. Ale je to vhodný čas pro návštěvu galerií. Oslovila mě Galerie Corsini. Zde jsem objevil, kromě Jana Křtitele od Carravaglia, také triptych od Fra Angelica z roku 1447/8. Obraz se skládá ze třech částí. Nanebevzetí Páně, centrální část je Poslední soud a třetí část je Seslání Ducha Svatého. Stál jsem před tím obrazem a obdivoval, jakým způsobem je namalován, až nutil k modlitbě... Březen i duben jsou snad nejhezčí měsíce. Jak vstupujeme do postní doby. Ať na to nezapomeneme. Svoji víru máme prohlubovat. Jak říkal při nedávném kázání otec spirituál Vrbáčků: víra je darem, ale to nesmí evokovat to, že když jsme ho zadarmo dostali, nemáme pro jeho rozvoj nic dělat. Právě naopak. Ať vnímáme zvláště toto silné období jako příležitost více rozjímat tajemství spásy v Kristově utrpení a vzkříšení, ve všech životních okolnostech. Ať neodělujeme kostel od každodenních drobností. Kéž by se nám alespoň o několik kroků povedlo prohloubit jak duchovní vertikálu modlitby tak horizontálu našich

vztahů. Ať si najdeme čas pro modlitbu a také příležitost k rozšíření pokoje a lásky ve vztazích, které žijeme. Srdečně vás zdravím a myslím na vás v modlitbě, o kterou i nadále prosím.

Miro Auxt

HLAS PETROVA NÁSTUPCE

PAPEŽ FRANTIŠEK

JE DOBRÉ NEPÁCHAT ZLO, ALE JE ZLÉ NEKONAT DOBRO

Promluva ve Vatikánu

12. srpna 2018

Položme si otázku: Co zarmucuje Ducha svatého? Všichni jsme jej přijali ve křtu a biřmování a abychom tedy Ducha svatého nezarmoutili, je nezbytné žít konsekventně podle křestních slibů, obnovených při biřmování. Konsekventně, nikoli pokrytecky. Nezapomínejte na to. Křesťan nesmí být pokrytec, musí žít důsledně. Křestní sliby obsahují dva aspekty: *zřeknutí se zla a přílnutí k dobru*.

Zřeknout se zla znamená odmítnout pokušení, hřích a satana. Konkrétněji to znamená odmítnout kulturu smrti, která se projevuje útekem od reality k falešnému štěstí, jehož výrazem je lež, podvod, nespravedlnost a pohrdání druhým. Nový život, který nám byl dán ve křtu a prameni v Duchu, odmítá jednání, jež se vyznačuje štěpením a nesvorností. Proto apoštol Pavel radí, abychom ze svého srdce odstranili »každou zahořklost, prchlivost, hněv, hádání, nactiutrhaní a všechny druhy špatnosti« (v.31) - konstatuje Pavel. Těchto šest prvků či neřestí narušuje radost Ducha svatého, působí otravu srdce a přivádí ke zlořečení Bohu i bližnímu.

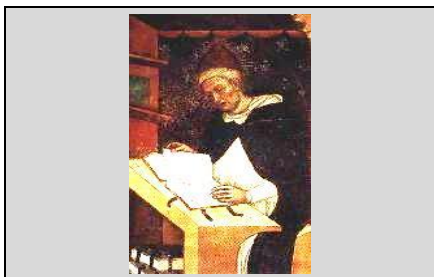
Být však dobrým křesťanem, k tomu nestačí jen nepáchat nic zlého; je nezbytné *přílnout k dobru* a konat dobro. Svätý Pavel proto pokračuje: »Spíše buďte k sobě navzájem dobří, milosrdní a jeden druhému odpouštějte, jak i Bůh odpustil vám pro Krista« (v.32). Často lze slyšet, jak někdo říká: »Já nikomu nedělám nic zlého« a myslí, že je svätý. Ano, ale dobro ko-

náš? Kolik jen lidí se nedopouští zla a jejich život plyne ve lhstojnosti, apatii a vlažnosti. Takový postoj odporuje evangeliu a odporuje také povaze vás, mladých lidí, kteří jste přirozeně dynamičtí, zapálení a odvážní. Zapamatujte si toto – a pokud si to zapamatujete, můžeme to společně zopakovat: „Je dobré nedělat nic zlého, ale je zlé nekonat nic dobrého“. To říkával svätý Alberto Hurtado.

Vybízím vás dnes, abyste byli protagonisty v dobru! Protagonisty v dobru. Nemyslete si, že jste v pořádku, když nepácháte zlo; proviňuje se každý, kdo mohl prokázat a neprokázal dobro. Nestačí nemít nenávisť, je třeba odpouštět; nestačí necítit zášť, je třeba modlit se za nepřátele; nestačí nebýt příčinou rozdělení, je třeba vnášet pokoj tam, kde není; nestačí nemluvit o druhých špatně, ale zasáhnout, když slyšíme, že se o druhém mluví špatně, zastavit řečičky – to je konání dobra. Pokud se nepostavíme zlu, mlčky jej přživujeme. Je nezbytné zasáhnout tam, kde se šíří zlo, protože zlo se šíří tam, kde chybějí smělí křesťané, kteří mu odporují prokazováním dobra a tím, že »chodí v lásce« (srov. Ef 5,2), podle nabádání svätého Pavla.

Drazí přátelé, v těchto dnech jste se hodně nachodili! Jste tedy vytrénovaní, a proto mohou říci: chodte v lásce, mějte se rádi! Panna Maria ať nás svojí mateřskou přímluvou podporuje, aby každý z nás mohl prokazováním skutků každý den odmitat zlo a přitkávat dobru.

194 bl. Benedikt XI.

Niccolo (Mikuláš) Boccasini se narodil r. 1240 v Trevisu, v severní části Itálie. Pocházel ze zchudlého rodu, otec byl prý pastýřem. O jeho výchovu pečoval strýc, který byl v Trevisu knězem. Mikuláš projevoval značnou inteligenci, brzy ovládal latinu a vynikal v duchovním životě. V Benátkách v r. 1254 vstoupil do Dominikánského řádu, kde mu bylo umožněno soustředěné teologické studium. Mezi jeho učiteli byl podle některých i světec Tomáš Akvinský.

Mikuláš napsal řadu výkladů jednotlivých biblických knih. Působil jako učitel na vysokých teologických školách. Ve službách svého řádu byl lombardským provinciálem a od r. 1296 devátým řádovým generálem. Asi po dvou letech byl papežem Bonifácem VIII. jmenován kardinálem a jako legát se podílel na urovnávání dynastických sporů v Uhrách a v Rakousku.

Po smrti Bonifáce VIII. byl 22. 10. 1303 všeobecným souhlasem zvolen papežem a přijal jméno Benedikt XI. V té době však Colonnové a Orsiniové vyhrocovali své pře. První chtěli zpět své statky, kterých je Bonifác VIII. zbavil. A druzí, Bonifácovi přibuzní, se nemínili vzdát toho, čím byli od svého papeže obdařeni. Problém zasáhl i kardinálský sbor, který se rozdělil. Někteří chtěli trestat, jiní, aby se odpustilo a zapomnělo. Mezi kardinály se rozšířily také názory, které později vyvrcholily v konciliární

vlastní jméno: Niccolo Boccasini

původ: Itálie

datum narození: 1240

místo narození: Treviso, IT

datum zvolení: 22. říjen 1303

datum úmrtí: 7. červenec 1304

místo: Perugia, IT

pontifikát: 8 měsíců, 16 dní

teorii, že koncil je nad papežem a má právo ho soudit. Kardinálové už za Mikuláše IV. začali mít zájem o podíl na majetku Svatého stolce. Nechtěli také uznávat, co papež rozhodl bez nich, a chtěli zrušit některá ustanovení Bonifáce VIII.

Po podílu na majetku církve zatoužili i světští vladaři. Na Řím táhl neapolský král Karel II. V Ostii zakotvilo loďstvo Federika Sicilského. Z Francie dorazili poslové exkomunikovaného Filipa Sličného, kterého vylíčili skoro jako světce. Měli přání, aby Benedikt XI. označil svého předchůdce za původce všech rozbrojů a odsoudil ho. Toto se jim nepodařilo, dosáhli jen zrušení exkomunikace pro svého pána. Dále papež odvolal rozhodnutí týkající se ustanovování hodnostářů při francouzských katedrálách a bylo odpuštěno těm, kteří jednali proti papežským bulám.

Benedikt XI. zemřel náhle ve věku 64 let, při papežské cestě v Perugii na území Itálie. Jeho pontifikát trval jen něco přes osm měsíců. Padla podezření, že byl otráven, ale nic takového nebylo dokázáno. Uvádí se o něm, že splnil to, co Bůh a doba po něm vyžadovali. Jeho postupy byly mírné a jednání odlišné od předchůdce. Benedikt XI. byl blahořečen 24. 4. 1736 Klementem XII.

zdroj: Internet - Životopisy svatých

Dům sv. Karla Boromejského

Milí farníci a přátelé,

i v letošním roce bude v kostelích naší farnosti postní kasička. Jak víte, je možné do této kasičky přispívat z toho, co si během doby postní odřekneme z lásky k našemu Pánu i k našim bližním. Tentokrát bychom chtěli z těchto příspěvků podpořit Domov sv. Karla Boromejského v Praze v Řepích. V r. 1837 zapouštějí v Praze kořeny sestry boromejky. Tento dům provozovaný sestrami byl původně určen pro sirotky, ale po několika letech byl přebudován na ženskou věznici, kde sestry boromejky pracovali společně s trestankyněmi, a to i na polnostech. Výsledek jejich práci vytvářel hospodářský základ pro nemocnici Pod Petřínem. Po několika desítkách let plodné činnosti přichází zrušení věznice a násilné vystěhování sester. Během této doby slouží dům Výzkumnému ústavu zemědělské techniky. Po r. 1990 se spojily síly i finanční prostředky sester boromejek i státních úřadů, aby se mohl obnovit původní záměr tohoto domu. Domov dnes plní své poslání jako ošetrovatelský ústav, poskytující sociální a zdravotní pobytu na lůžkovém oddělení i v denním stacionáři a současně jako Oddělení výkonu trestu pro ženy, které zde nacházejí dobré podmínky pro rozmanité pracovní možnosti. Jsou zde umístěni lidé, kteří jsou upoutáni na lůžko a nemohou se o sebe postarat. Pracují zde tedy sestry boromejky, civilní sestry i některé ženy ve výkonu trestu. Jedná se o obětavou, neustálou a intenzivní službu u lůžka starých a nemohoucích. Protože je to zařízení nestátní není zdaleka tak podporováno jako jiná statní zařízení. Proto jsou sestry boromejky odkázány též na velkorysost dárců, kteří jim pomáhají tento dům udržet. Myslím si, že by bylo velice dobře toto dílo sester podpořit, aby mohlo i nadále sloužit těm, kteří toho budou nejvíce potřebovat a kteří si nemohou pomoci sami.

Výši vybrané částky oznámím a osobně předám vedoucí domova sestře Konsolátě Frýdecké, která je představenou celého domova, na konci doby postní.

Předem všem dárcům děkuji.

P. Vít Uher

Postní doba je novým začátkem (papež František).

ADVENTNÍ SBÍRKA PRO MATEŘSKOU ŠKOLU V PŘEDBOŘICÍCH

Výsledkem Adventní sbírky pro mateřskou školu v Předbořicích byla částka 18 830,- Kč . Dne 19. ledna tato mateřská školka slavila 20.výročí své existence. Pozvání zúčastnit se této oslavy jsme dostala od zakladatele pana Jany Pecky i naše farnost a Farní charita. Při této příležitosti jsme předali finanční dar od našich farníků a dobrodinců.

Oslava začala slavnostním obědem po přivítání pana biskupa Vlastimila Kročila a pokračovala prohlídkou mateřské školky a mši svatou. Byli zde opat řádu premonstrátů, kněží, kteří v této farnosti sloužili či slouží, řádové sestry z Kroměříže a Brna, které zde pracovali včetně svých představených, zástupci samosprávy obce a kraje.

Po mši svaté byl promítnut filmový medajloněk o vzniku mateřské školky a transparentně poukázáno na všechny těžkosti, které při stavbě školky pomalu z ruiny bývalé fary byly. Pan Pecka, který s touto myšlenkou přišel, vykonal pouť do Medžugorie, kde dostal od Panny Marie ujištění, že školka bude a že budou i řádové sestry, které pedagogicky školku povedou. Pan Pecka se svou manželkou a svými přáteli s požehnáním místního kněze otce Quirina z řádu premonstrátů všechny těžkosti a úskalí překonali. Školka stojí, slouží již 20 let, i když je pořád co vylepšovat a ekonomické problémy se nevyhnuly ani takovému, dá se říci Božímu dílu.

Vytvořila se zde skupina mladých lidí, kteří jako děti tuto školku navštěvovali, dnes už někdo z nich má svou rodinu a své děti, které co chvíli dorostou do věku, že nastoupí do školky. Tato skupina mladých vytvořila společenství a potřebovala se někde scházet a tak se z části zahrady školky, opět svépomocí, dali do stavby společenského centra, které nazvali po sv. Janu Bosco. Hrubá stavba stojí, ale do konečného vzhledu ještě budou muset hodně zapracovat. Ať píle a chuť to dokázat jim vydrží a Pán Bůh jistě vyslyší modlitby všech, aby se dílo zdařilo.

Prezentaci jsme od organizátorů dostali a příležitostně ji při nějaké farní akci promítneme. Ujistili jsme děti, že na ně nezapomeneme, a že s pomocí se ještě připomeneme. Pozvali jsme je do Prahy, včetně pana Pecky a jeho rodiny. O společném setkání Vás budeme včas informovat, tak abyste se mohli tohoto setkání zúčastnit.

Anna

Velková

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2019

Děkujeme

koledníkům Tříkrálové sbírky za jejich koledování.

Za Farní charitu Žižkov bylo vykoledováno 59 551 Kč.

Čistý zisk pro Farní charitu je 35 123 Kč.

19. březen - SLAVNOST SVATÉHO JOSEFA

Svatý Josef nás učí mlčenlivosti, pokoře a odevzdanosti do Boží vůle. Mnohokrát se musel vypořádat se situací, kterou nepředpokládal a které ani snad dobře nerozuměl. Ale důvěřoval v Boha a věřil, že plnění jeho úmyslů je nejlepším řešením všech životních situací. Učme se od něho.

Navracet moderním velkoměstům duši skrze živou vodu modlitby

(z knihy Života Mnišského bratrstva Jeruzalém, bratr Pierre-Marie Delfleux)

5. část

Mgr. Tereza Pýchová

Tyto myšlenky nemají jiný cíl, než vést nás všechny společně ke svatosti.

Modlitba

Modli se. Jako se modlil Ježíš, modli se i ty.

Celý jeho život byl zaměřen k Otci. Bylo to neustálé obětování, naslouchání, vnitřní hymnus klanění, lásky, díkůvzdání a ustavičné přimluy za lidi. Modlitbou byl tak sjednocen a spojen s Bohem, že mohl říci, že je v Otci a Otec že je v něm.

Zjevně si vybíral místa a zvláštní chvíle, aby byla jeho modlitba ještě intenzivnější a zřejmější:

v chrámu, na hoře, na poušti, v ústraní, nebo prostě někde, jak to umožňoval den a cesta. Modlil se jak ve dne, tak v noci, sám nebo se svými učedníky.

Tímto neustálým vztahem lásky a díky těmto vyvoleným chvílím a místům se rozvíjel jeho synovský život a zářilo světlo jeho svatosti. Kdo ho viděl, mohl vidět Otce.

Hlavním činitelem tvého povolání k modlitbě je Duch svatý. I když nevíš, oč prosit, aby ses modlil, jak se má, Duch sám přijde na pomoc tvé slabosti, bude se za tebe přimlouvat a naučí tě modlit se, jak je to vhodné.

Věř, že lásku k Bohu vlil do tvého srdce Duch svatý, který ti byl dán, a že takto už nejsi otrok, ale syn, a tedy dědic všech Božích zaslíbení, Boží slávy. Když se tedy modlíš, modli se v Duchu svatém.

Nikdy v sobě nezhášej Ducha svatého. Otec ti ho nemůže odmítnout, když ho o něj prosíš.

Právě v modlitbě se setkáváš s Bohem, slyšíš ho, hovoříš s ním, přijímáš jeho lásku a odpovídáš mu.

V modlitbě dospíváš k sebezpoznání, k tomu, že se formuješ, že si svítíš na cestu a posiluješ své srdce. Díky modlitbě chápeš nejlépe lidi a setkáváš se s nimi, pomáháš jim z hloubi srdce a dosahuješ v tomto světě svrchované působivosti.

Pro Boha, pro svět a pro sebe tedy bdí a modli se bez přestání. Člověku nebyl dán krásnější úkol, než je kontemplace.

Když se rozhoduješ, že se chceš modlit v srdci měst, chceš naznačit, že tvůj život je v srdci Božím.

Nechtěl jsi přece modlitbu a život oddělovat, ale uvádět je v jednotu. Nést svou modlitbu do města a zapojovat město do své modlitby. Prožívat pouto mezi činností a kontemplací, prací a kontemplací, ulicí a kontemplací. Jako to dělali Ježíš, Maria, apoštolové a tolik svatých. Jejich příklad ať je tvou nadějí a tvou oporou.

25. březen - SLAVNOST ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ

Tato slavnost připomíná den, kdy byl anděl poslán k Panně Marii a zvěstoval jí, že se má stát matkou Mesiáše, Syna Božího. Ústředním bodem oslavy je tajemství vtělení věčného Slova, počátek naší spásy. Proto v těsné blízkosti velikonoc prosíme, aby se na nás projevila síla vykoupení. Na Východě se tento svátek slavil už kolem roku 550. V Římě byl zaveden v VII. století.

Bc. Martin Barák (37) je spojen s vyhlášenou štrúdlárnou na Žižkově, která nemá konkurenci široko daleko. Rodilý Pražák ji převzal po tchánovi, svou práci dělá s nadšením a jistě toho nelituje, i když měl o svém povolání původně jiné představy...

Co bylo podnětem k založení štrúdlárny v Jeseniově ulici?

Podnětem byl nápad mého předchůdce pana Petra Šusty (současný tchán) začít po revoluci podnikat. Tažený štrúdl pekl často pro své dcery, kterým chutnal a tak se rozhodl ho začít péct pro veřejnost. V roce 1993 v paneláku v prostoru kočárkárny otevřel štrúdlárnu, zároveň však chodil ještě pět let na směny do klasického zaměstnání. Po jeho odchodu do důchodu jsem štrúdlárnu převzal a pokračuji tak v její tradici.

Kdybyste nepracoval ve štrúdlárně, kde bychom Vás nejspíš našli?

Mám vystudovaný obor krajinářství na fakultě lesního inženýrství ČZU. Buď bych se věnoval oboru, ale spíše mě to vždy táhlo ke sportu. Nejraději bych se pracovním pohyboval v prostředí golfového klubu. Buď jako správce nebo maršál na hřišti. Popřípadě se věnoval prodeji a servisu golfového vybavení.

Co je na práci štrúdláře nejzajímavější?

Ve štrúdlárně netrpíte nikdy hladu, vždy je tu co jíst, ale teď vážně. Nejzajímavější je, že jsem svým vlastním pánem, poznávám plno zajímavých lidí a výsledek své práce okamžitě vidím.

Který ze štrúdlů je nejprodávavější?

To záleží na ročním období, hodně to ovlivňuje počasí. Nejpopulárnější je dle mého názoru švestkový, protože se dělá jen cca jeden měsíc v roce. Lidé se na něj ptají už od října, zdali se bude v dalším roce opět dělat.

A co štrúdlů, které se neprodají? Sníte je?

Když jsem začínal, tak jsem je jedl, a rád. Za ty roky, co to dělám, jsem jich už přejedený. Snažím se všechno doprodat, což se mi většinou povede. To málo, co zůstane, sním buď manželka, nebo rozdám známým. Já osobně si ho už téměř nedávám. Jestli sním pět štrúdlů za rok, je to moc.

Kolik štrúdlů se Vám povedlo odhadem připálit?

Nepočítaně. Občas nějaký připeču. Většinou je to tím, že si rozhodím termostaty v peci nebo se změni teplota venkovního prostředí, a já si to nepohlídám. Ale mám pár zákazníků, kteří chtějí připečený a jsou nadšení, když jim ty extra propečené nabídnou. Některým to tak i přímo pečou.

Napadlo Vás, že byste ke štrúdlům pekl ještě něco dalšího?

Představa by možná byla, ale časově bych to všechno ani nestíhal. Pro mě je těžké udržet plnou zásobu tří druhů, natož ještě jiného druhu pečiva. V období švestek, kdy je v prodeji o jeden druh více, mám hodně co dělat, abych udržel zásobu všech druhů a nezklamal žádného zákazníka.

Máte ve světě štrúdlů vůbec konkurenci?

Vlastně tady v Čechách nevím o nikom, kdo by dělal stejný typ štrúdlu, myslím tím z taženého těsta. Radil jsem jednomu pánovi ze Slovenska, jak na tažené štrúdlů a vím, že štrúdlárnu otevřel. Nejsme v kontaktu, tedy netuším, jak se mu vede.

Doporučíte knihu, která Vás oslovila?

Četba je můj velký koníček, proto je těžké doporučit pouze jednu knihu. Oslovil mě Silmarillion od J. R. R. Tolkiena. Aby si však tuto knihu člověk užil, je zapotřebí znát předešlá díla (Pán prstenů a Hobit).

Rozhovor připravila Iva Mervartová.

Svatá Panna Lasalettská

obraz sienského dómu
Maria Vládkyně

Zjevení
plačící Panny Marie
Francie 1846

12. díl

Po několik dní se zdálo, že mé paní se na mě už tolik nehněvají; pak pokaždé, když byla rodina u stolu, se jeden druhého tázali, zda k nim příští rok opět ráda přijdu; říkali, že by bylo mnohem lepší, kdybych nezměnila paní, už kvůli své velké stydlivosti. Skončilo to tak, že jsem měla u nich zůstat ve službě i přes zimu; takto budu mít větší jistotu, že nebudu muset jít sloužit k pánům, které neznám a kteří neznají mne, a být s dělníky, kteří se rouhají jménu dobrého Boha, což by mi způsobovalo utrpení. Na nic z toho jsem neodpovídala, protože se mě nikdo netázal. Ostatně má vůle patřila tomu, kdo řídí všechno na zemi jako na nebi.

Za pár dní nato, zrovna jsem byla na zahradě, přišla za mnou má paní a s pokorou a dobrotou mi řekla: „Má dcero, vzpomínáte si, jak jsem vás obvinila z krádeže velké částky peněz?...Odpovězte mi!“ Řekla jsem jí: „Vzpomínám si, že jsem často urážela svého Boha a vám způsobila mnoho nelibosti; a vy jste byla tak dobrá a snažela mě s velkou trpělivostí a dobrotou; proto prosím ukřižovaného Ježíše a vás o prominutí.“ Odpověděla mi, že mě nežádá, abych se jí zpovídala, ale jen o to, zda si vzpomínám, jak mě obviňovala z krádeže jejích peněz, že teď mi chce a musí říci, že to nebyla pravda, že ztrátu všech svých peněz jen tak předstírala, aby vyzkoušela Mořice a viděla, zda i bez jejích peněz bude spokojen a ožení se s její dcerou atd., atd.

Příští čtvrtek mě moje paní doprovodila do Corpsu, aby mě odevzdala rodičům. Má drahá matka se rozpomněla na mé drzosti a nechtěla mě přijmout.

Když se vrátil domů otec, matka mu řekla, že moje paní mě nemohla snést a že jsem přišla dřív, než on domluvil; že jsem teď velmi drzá; že téměř každé ráno odcházím pryč a že několikrát za mnou poslala jednoho ze svých synů, aby se dověděla, s kým se stýkám, a že nikdo jí o mně nemohl podat zprávu.

Otec mě přísně pokáral a řekl mi, že nikdy by byl neočekával, že mu způsobím takové trápení, prosila jsem ho o odpuštění.

Moje paní přišla ještě jednou do Corpsu, aby si promluvila s otcem, ten se jí hned ptal na důvod, proč mě předčasně propustila, a jaký prohřešek jsem spáchala. Moje velmi shovívavá paní se podívala, když zjistila, že byl můj otec uveden do omylu, vždyť se mnou byla vždycky spokojena a domů mě doprovodila přesně ve stanovený den a ne dříve; chtěla jen otce zastihnout doma a domluvit s ním den, kdy si má v příštím roce pro mne přijít. Pak si spolu ještě povídali; vzdálila jsem se, aby si mohli pohovořit.

Můj otec pobyl doma asi dva týdny, během nichž opět navštívil své příbuzné a přátele. Když se v poledne nebo večer vracíval, zpozorovala jsem, že je smutný, zarmoucený. Co mu bylo? Nevěděla jsem to až do chvíle, kdy mezi ním a mou matkou vypukla bouře. Jeho příbuzní a přátelé mu přehnaně vylíčili to, čemu říkali můj nesnesitelný úděl. Otec se na mou drahou matku rozhněval a matka si myslela, že jsem si otci stěžovala já, tak se na mě hněvala.

Bylo to na velký vánoční svátek nebo na Nový rok; má drahá matka byla zrovna zaměstnána pečením čehosi na pánvi; byla jsem právě sama v koutě a přeříkávala si množství střelných modliteb, kterým mě naučil můj drahý a milovaný Bratr. Po chvíli přišel můj otec, velmi rozčilený; začal matce vyčítat, že se nestará o domácnost, že týrá dceru atd., atd., matka se chtěla bránit, otec ji však udeřil, vzal pánev a převrhl ji na zem a poručil mé matce, aby šla ke svým rodičům, protože je už u sebe nechce.

Otec mě ve svém velkém rozčilení jakoby ani neslyšel. Nakonec otevřel před matkou dveře a matka odešla, v náruči si odnášejíc své nejmenší dítě, plakala jsem a chtěla jsem vyjít z domu, otec mi v tom však zabránil, několikrát jsem se pokoušela otevřít dveře, abych běžela za svou drahou matkou. Všechno bylo bezvýsledné.

Chvála Bohu! Postupně se můj drahý otec uklidnil a pomyslel na to, abychom prostřeli stůl a povečeřeli. Snad si lze domyslet, že jsem nemohla jíst, a přesto jsem ke stolu zasednout musela. Z očí mi tekly veliké slzy, všichni jsme byli zamlklí, a zde se ještě projevila moje špatnost: bez dovolení jsem schovávala na kolenou pod stolem všechno, co mi bylo podáno na můj talíř, zamýšlela jsem, že pak uteču a donesu to své drahé matce, která nejedla. Za tím účelem jsem si vzala i jiné zásoby.

Noc pokročila, otec už ležel a myslel, že i my všichni ležíme a spíme, u svého lůžka jsem prosila svého Mistra. Jakmile jsem už nic neslyšela, potichu jsem se vydala se svými zásobami směrem ke dveřím, rychle a hřmotně jsem dveře otevřela a vyběhla na ulici. Otec mě volal, dělala jsem, že ho neslyším, chodila jsem z jedné ulice do druhé, protože jsem nevěděla, kterým směrem se dala má drahá matka. Když jsem při jejím hledání proběhla různými ulicemi, napadlo mě jít k jedné z jejích přítelkyň a pokud možno zjistit, zda o ní něco neví. Běžela jsem tam. Ještě jsem ani nevstoupila a už jsem slyšela hlas své předražené matky; vstupuji s velkým potěšením, že jsem konečně našla matku, běžím, abych ji políbila a odevzdala jí své zásoby; dala mi slavnostní políček tak pádnou rukou, že mě srazila na zem a krev mi tekla z nosu i úst. Zůstala jsem na zemi, dokud mě přítel mé matky nezvedl, protože jsem byla jako omráčena a nevěděla jsem, kde jsem. Z celého srdce, pokud jsem toho byla schopna, jsem děkovala svému Miláčku drahému Ježíši za tuto drahocennou přízeň. Když mě ta osoba přišla zvednout, má drahá matka jí řekla, aby mě nechala, že na to neumřu, že já jsem příčinou toho, že není ve svém domě a také příčinou toho, co ona a její děti musí vytrpět, atd., atd. Brzy ráno manžel přítelkyně mé matky šel k mému otci a snažil se ho přemluvit, aby přijal mou drahou matku nazpět: otec zůstal neochvějný, žádal, abych přišla a starala se o prádlo svých bratří a o dům. Nechtěla jsem svou matku opustit, ale myslela jsem, že budu-li u svého otce, budu mít snad příležitost, abych umožnila své matce návrat, až otec odejde za prací. Když mě ony osoby umyly, matka rozhodla, abych se vrátila, ale když potom viděla, že má tvář je velice oteklá, řekla mi, ať zůstanu. Později dopoledne sousedé řekli, že můj otec už odešel za prací, tak jsme se opět všichni shledali doma, kde, mimo nějaké ty výčitky, které jsem oprávněně zasloužila, jsme žili téměř měsíc mírumilovně. Necht' je Bůh za všechno pochválen!

Po jedno nebo dvouměsíční nepřítomnosti se můj otec vrátil z práce a o přešlé bouři se nehovořilo. Když opět odcházel, kladl mé matce na srdce, aby o mě pečovala, protože, říkal, jsem slabá a nemocná. Matka byla touto otcovou pozorností dotčena, myslela, že jsem si stěžovala a zacházela se mnou podle svého. Ostatně já jsem ani nevěděla, že jsem slabá a nemocná. Sláva Bohu!

Navzdory mé nehodnosti Pán ctností a velkého milosrdenství mě neopustil: v skrytu svého srdce jsem slyšela jeho něžný, jasný a libý hlas, který mě vedl k veliké touze milovat, cele, cele se obětovat pro jeho čistou lásku, onu čistou lásku, která svým plamenem omývá, očišťuje od vši strusky.

Zdroj: Press, F. Děvečky Boží - Brno, Mariánské nakladatelství uspořádala R. P.

Březen je měsíc, který nás převádí ze zimy do jara.

Odstraňme zimní led a mraz ze svých duší a otevřme je paprskům Slunce, které nás budou hřát bez ohledu na venkovní teplotu.

Jaro je příslibem nového života, nové naděje, nové životní perspektivy.

Otevřme mu svoje životy a nechme se prozářit jeho oživujícím světlem.

A tím Světlem je Ježíš.

Pokud není stanoveno jinak, konají se uvedené aktivity ve Farním centru - Čajkovského 36, Praha 3. Některé aktivity jsou o letních prázdninách omezeny; informace jsou včas zveřejněny.

Náboženství dětí

pondělí - čtvrtek odpoledne

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže.

Ve školním roce 2018 - 2019 se vyučuje od září.

- předškoláci + 1. ročník ZDŠ - úterý 15:45 (M. Provinská, místnost A)
- 2. ročník ZŠ - úterý 16:45 (M. Provinská, místnost A)
- 3. ročník ZŠ a příprava k prvnímu sv. přijímání - čtvrtek 15:30 (P. Vít Uher, místnost A)
- 9. ročník + středoškoláci - příprava na biřmování - (P. Vít Uher, místnost A, neděle 18:30)

Další informace: www.farnost-zizkov@efara.cz; MiladaProvinska@seznam.cz; kroneisljakub@seznam.cz

Biblická hodina

čtvrtek 19:00 - 20:30 (kromě 1. čtvrtku v měsíci)

Číst bibli není jednoduché, je těžké rozumět některým jejím obrazům i událostem. Během biblické hodiny se čte a společně objasňuje část bible určená na aktuální den podle rozpisu.

Hovory o víře pro katechumeny a hledající

pondělí 19:00 - 20:15

Každoročně po velikocích začíná P. Vít pravidelná setkání s dospělými hledači víry, ať už jde o nepokřtěné, pokřtěné v dětství anebo jinověrce, kteří se chtějí seznámit se základy katolické víry a připravit se k prvnímu přijetí svátostí.

Malá dogmatická teologie

středa 19:00 - 20:00

Přítomnost bývalého děkana KTF UK prof. ThDr Václava Wolfa ve farnosti přímo vybízí k využití jeho potenciálu, aby se naši farníci mohli vzdělávat v základech katolické dogmatiky.

Malá liturgika

pondělí 18:45 - 19:45 (říjen - duben)

Hovory o liturgice se týkají aktuálního liturgického dění i všeobecných otázek (skladba liturgického roku, podrobnější rozbor jeho částí, liturgický prostor) i dalších souvisejících okolností.

Modlitba růžence

neděle, úterý, středa

Modlitbou růžence oslovujeme Pannu Marii a rozjímáme o různých událostech ze života Ježíše Krista i Panny Marie ve vztahu k naší současnosti. Růžencem se společně modlíme v kostele sv. Anny (neděle 7:25, úterý 17:30), ve středu od 17:20 v kostele sv. Prokopa.

Eucharistická adorace:

kostel sv. Prokopa: první čtvrtek v měsíci po mši sv. do 20:00

kostel sv. Anny: poslední úterý v měsíci před mší sv. od 17:30

Neustále si potřebujeme vyprošovat pro svůj osobní i společenský život včetně života farnosti Boží pomoc, milost a sílu - nejlépe před Ježíšem přítomným v Nejsvětější svátosti.

Polední ateliér

říjen - květen pátek 9:00 - 12:00

Jde o setkání převážně žen, při němž se zdobí svíčky, vyrábějí drobné užitečné předměty včetně drátkování, háčkování, malování, šití a přípravy drobných dárkových předmětů k různým příležitostem.

Trénování paměti

pondělí 17:15

Vzájemná i odborná pomoc pro ty, kteří pociťují slábnutí své paměti, a rádi by obnovili funkčnost svých paměťových buněk.

Úklid kostelů

druhá sobota v měsíci 8:00 - 11:00

Po mši sv. v kostele sv. Prokopa se přítomní rozdělí do skupin a podle stanoveného harmonogramu počne úklid všech tří kostelů naší farnosti. Díky ochotě farníků se daří každý měsíc naše kostely uklidit. Rádi uvítáme každého, kdo se této akce zúčastní.

Chrámový farní sbor

pondělí 18:30

Na zkoušky chrámového sboru jsou srdečně zváni všichni, kdo mají chuť si přijít zazpívat a svým zpěvem podpořit a zkrášlit průběh liturgie. Noví zpěváci a zpěvačky i hudebníci jsou vítáni v každé době. Kromě zdravého „zapřáhnutí“ hlasivek by mělo jít také o odpočinek a odreagování se od různých úkolů, kterými jsou jinak vyplněné naše dny, v příjemném prostředí a srdečném společenství.

Chcete se nechat pokřtít? Uvažujete o tom, zda je křest nutný?

Přijďte za knězem a domluvte si s ním osobní setkání. Pak následuje příprava ke křtu formou společných setkání (katechumenát). Ve farním centru probíhá příprava každou středu od 19:00, která vyústí v možnost přijetí svátosti křtu o Velikonocích.

Chcete se nechat pokřtít své dítě?

Dítě do 6 let: Kontaktujte P. Víta Uhra a po osobním rozhovoru bude dohodnuta příprava na křest dítěte.

Dítě 7 - 14 let: U tohoto dítěte jsou již nutné základní znalosti o víře, které získá v přípravě na křest. Kontaktujte P. Víta Uhra, s nímž tuto přípravu domluvte. Výuka náboženství dětí probíhá ve školním roce dle stanoveného rozpisu, se kterým budete seznámeni.

Potřebujete se smířit s Bohem a najít tak klid v duši?

Svátost smíření (sv. zpověď) lze v kostelích naší farnosti přijmout:

kostel sv. Prokopa: pondělí, středa, pátek 17:30 - 17:50

kostel sv. Rocha: středa 6:30 (kromě letních prázdnin), neděle 16:30 - 16:50

kostel sv. Anny: neděle 7:30 - 7:50, úterý 17:30 - 17:50

S knězem lze předem domluvit i jiný termín.

Nebyli jste u biřmování?

Svátost biřmování, která biřmovancům dává dary Ducha svatého a celkovou posilu ve víře, se v naší farnosti uděluje dospělým křesťanům - po nezbytné přípravě - každoročně na podzim. Zájemci se mohou přihlásit u P. Víta Uhra.

Uvažujete o svatbě v kostele?

Svatba v kostele není pouhým právním aktem, ale svátostí, skrze kterou Bůh vstupuje mezi dva lidi, aby je posvětil a pomáhal jin ve společném životě. Proto je nutná určitá příprava ke sňatku. Tu domluvíte (**minimálně 3 měsíce předem**) s P. Vítem Uhrem.

Jste nemocní? Potřebujete duchovní pomoc?

V případě takové potřeby se kdykoliv obraťte na P. Víta Uhra, se kterým domluvíte udělení svátosti nemocných buď u Vás doma nebo na jiném místě (nemocnice, domov důchodců apod.).

Jednou za dva roky (v postní době) je možno přijmout tuto svátost při jejím společném udělení.

Jste pokřtěni, ale nebyli jste dlouho nebo vůbec u sv. zpovědi a sv. přijímání?

Nebojte se kontaktovat kněze, lidí jako Vy je mnohem více. Příprava na přijetí těchto svátostí probíhá společně s dospělými, kteří se připravují na křest. Kněz Vás bude rád informovat o termínech a dalších podrobnostech této přípravy.

Zemřel Vám někdo blízký a chcete se s ním rozloučit při církevním obřadu na hřbitově nebo v krematoriu? - Chcete uložit jeho urnu na hřbitově?

Kontaktujte kněze co nejdříve po úmrtí; je však nutné dohodnout čas rozloučení dříve s knězem než s pohřební službou.

Tradiční ani současnosti katolické církevní praxe však neodpovídá tzv. „společný rozptyl“, z toho důvodu není přítomnost kněze u této akce možná.

Chcete nechat sloužit mši svatou za své blízké (živé nebo zemřelé) nebo na jiný dobrý úmysl?

Toto je třeba domluvit předem v sakristii kostela, ve kterém by měla být tato mše sv. sloužena.

KOSTELY VE FARNOSTI PRAHA 3 - ŽIŽKOV

farní kostel sv. Prokopa Praha 3, Sladkovského nám.	filiální kostel sv. Anny Praha 3, ul. Tovačovského	filiální kostel sv. Rocha Praha 3, Olšanské náměstí
--	---	--

POŘAD BOHOSLUŽEB

den	kostel	čas	poznámka
NEDĚLE	sv. Anna sv. Prokop sv. Roch	8:00 9:30 11:00 17:00	
pondělí	sv. Prokop	18:00	v latinském jazyce 4x ročně v tridentském ritu u sv. Rocha
úterý	sv. Anna	18:00	
středa	sv. Roch sv. Prokop	6:00 18:00	mimo červenec a srpen; v adventě Roráty
čtvrtek	sv. Prokop	18:00	
pátek	sv. Prokop	18:00	každý první pátek v měsíci po mši sv. pobožnost k Srdci Ježíšovu
sobota	sv. Prokop	8:00	každou druhou sobotu v měsíci úklid kostelů

Výstav Nejsvětější svátosti:

PŘÍPADNÉ ZMĚNY JSOU VČAS OZNÁMENY

sv. Prokop:

první čtvrtek v měsíci po mši sv. - eucharistická adorace do 20:00

sv. Anna:

poslední úterý v měsíci od 17:30 – se svátostným pozhenním

Úřední hodiny ve farní kanceláři:

Kontakty:

úterý: 15:00 – 17:00 P. Ant. Ježek
středa: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher
čtvrtek: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher

farář P. ThLic Vít Uher, ThD:
tel. 731625910 e-mail: zizkov@efara.cz
web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko:

stav ke dni 28. 2. 2019

výše dluhu (úvěr): Kč 3 394 228,12

povinná měsíční splátka: Kč 29 324,-

sbírka na splácení úvěru - únor 2019:

Kč 13 848,-

č. účtu farnosti: 4200172251/6800 (Sberbank)

VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013

Děkujeme za Vše dary - jen díky jim můžeme i my dále pomáhat.

PROKOPSKÉ LISTY 314 - BŘEZEN 2019

Vydává Římskokatolická farnost u sv. Prokopa Praha 3 - Žižkov, farář P. ThLic Vít Uher, ThD.

Příspěvky mohou být redakčně upravovány.

Náklad 250 ks. Výrobní cena 18 Kč. Děkujeme za Váš příspěvek. NEPRODEJNÉ.

Tisk: Petr Beran, www.pb-tisk.cz